

Dosarul nr.3ra-301/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – S. Vasilache

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Clima, A. Minciuna, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Ludmila Botnari,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari împotriva Iuliei Guțu, Primăriei comunei Stăuceni, Ministerului Economiei și Infrastructurii, persoane terțe Agenția pentru Supraveghere Tehnică, Valeriu Cazacioc și Societatea cu Răspundere Limitată „Alir-Comerț” cu privire la anularea actelor administrative și demolarea construcției,

împotriva deciziei din data de 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 februarie 2018, s-a emis o decizie nouă prin care s-a respins cererea privind repunerea în termen a acțiunii, s-a declarat inadmisibilă acțiunea,

constată:

La 13 iulie 2017 Sergiu Botnari și Ludmila Botnari au depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Iuliei Guțu, Primăriei comunei Stăuceni, Ministerului Economiei și Infrastructurii (succesor în drepturi și obligații al Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului), persoane terțe Agenția pentru Supraveghere Tehnică (succesor în drepturi și obligații al Inspecției de Stat în Construcții) și Valeriu Cazacioc, prin care au solicitat repunerea acțiunii în termen, anularea certificatului de urbanism nr. 81 din 18 septembrie 2009, eliberat de Primăria com. Stăuceni, anularea autorizației pentru amplasarea obiectivului în zona de protecție a drumului nr. A 187-2009 din data de 02 noiembrie 2009 eliberată de Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului și demolarea construcției ridicată de către Iulia Guțu în com. Stăuceni, str. xxxxx și drumul M2 Chișinău-Soroca, în baza autorizației și certificatului de urbanism fals.

În motivarea cererii de chemare în judecată Sergiu Botnari și Ludmila Botnari au menționat că în baza dispoziției Primăriei com. Stăuceni nr.05-3/264 din 23 iulie 1999, a certificatului de urbanism nr.521 din 10 noiembrie 1999 și a autorizației de construcție nr.17/00 din 19 mai 2000 pe terenul, ce le aparține cu drept de proprietate privată, au construit stația pentru prestarea serviciilor auto-vulcanizare, având cale de acces din partea drumului M2 Chișinău-Soroca.

La 13 ianuarie 2010 Sergiu Botnari și Ludmila Botnari au fost informați prin scrisoarea Primăriei com. Stăuceni nr. 02/1-24/14 că lotul de teren vecin lor, care constituie zonă sanitară, cu suprafața de 0,0116 ha, cu numărul cadastral xxxxx, din strada xxxxx a fost vândut Iuliei Guțu.

Reclamanții au susținut că terenul, care a fost vândut Iuliei Guțu, este situat între terenul, care le aparține cu drept de proprietate privată de pe strada xxxxx și drumul M2 Chișinău-Soroca și prin care trec căile de acces la terenul lor și la stația de prestare a serviciilor auto- vulcanizare.

Deși, certificatul de urbanism nr. 81 din 18 septembrie 2009 a fost eliberat numai pentru proiectarea unei stații transport public pe acest sector de teren, Iulia Guțu a construit stație pentru transport public și un magazin comercial în zona de protecție a drumului M2 Chișinău-Soroca-frontiera cu Ucraina, km 9+800 (dreapta).

Sergiu Botnari și Ludmila Botnari au indicat că terenul respectiv a fost vândut cu scop ca în perimetrul lui să fie construită o stație de așteptare pentru transportul public, dovadă o face extrasul din Monitorul Oficial nr. 92-93(3425-3426) din 15 mai 2009, însă în baza unui certificat de urbanism fals Iulia Guțu a construit o clădire etajată, astfel fiind îngăduit accesul persoanelor la stația de vulcanizare, ce le aparține cu drept de proprietate.

În legătură cu faptul dat, Sergiu Botnari a adresat o plângere la Procuratura mun. Chișinău, sect. Rîșcani, în urma căreia, a fost pornită o cauză penală, în baza semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 361, alin. (2), lit. b) din Codul penal, pe faptul introducerii completărilor în certificatul de urbanism nr. 81 din 18 septembrie 2009.

În cadrul urmăririi penale s-a stabilit că falsul în certificatul de urbanism nr. 81 din 18 septembrie 2009, eliberat de Primăria com. Stăuceni și anume adăugarea sintagmei „și pavilion comercial” a fost efectuat de către arhitectul- șef Igor Cucereanu, în privința căruia la 10 august 2015 s-a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu clasarea procesului penal.

Sergiu Botnari și Ludmila Botnari au susținut că inițial certificatul de urbanism precum și autorizația de construire au fost eliberate doar pentru construirea exclusivă a stației de așteptare, dar nu și a magazinului comercial, deci s-a demonstrat falsul în certificatul de urbanism, care a fost eliberat Iuliei Guțu pentru construirea stației de așteptare, dar nu și a pavilionului comercial.

Sergiu Botnari a indicat că cu ordonanța de încetare a urmăririi penale a luat cunoștință la 16 mai 2017, din conținutul căreia a aflat despre falsul în certificatul de urbanism efectuat de către arhitectul – șef Igor Cucereanu.

Astfel, la 30 mai 2017 reclamanții s-au adresat cu o cerere prealabilă către Primăria com. Stăuceni și Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, solicitând repunerea în termenul de adresare cu cerere prealabilă, anularea certificatului de urbanism nr. 81 din 18 septembrie 2009 eliberat Iuliei Guțu, ca fiind emis cu încălcarea prevederilor legale, constituind obiectul infracțiunii prevăzute de art. 361, alin. (1) din Codul penal și anularea autorizației pentru amplasarea obiectivului în zona de protecție a drumului nr. A 187-2009 din data de 02 noiembrie 2009 eliberată de Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului. (f.d. 9-11,12-5, vol.I)

În opinia reclamanților, Iulia Guțu, prin ridicarea construcției sub formă de pavilion comercial la o distanță mai mică de 2 metri, a încălcat normele cu privire la dreptul de vecinătate al acestora.

Reclamanții au mai menționat că au obținut de la organele competente schimbarea destinației terenului de pământ, din teren cu destinație agricolă, în teren cu destinație construcție, având intenția să ridice pe terenul ce le aparține cu drept de proprietate construcții, însă pavilionul comercial construit ilegal de către Iulia Guțu le încalcă dreptul de vecinătate, prin construirea acestuia cu încălcarea distanței dintre terenuri precum și prin închiderea de la traseu a accesului la teren.

Sergiu Botnari și Ludmilea Botnari au considerat că certificatul de urbanizam este lovit de nulitate absolută, deoarece a fost supus falsificării de către un reprezentant al autorității publice și anume arhitectul-șef din cadrul Primăriei com. Stăuceni, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea înaintată de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari privind repunerea în termen a acțiunii, s-a respins ca tardivă acțiunea. (f.d. 156,161-166, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 16 octombrie 2018 a respins cererea de apel depusă de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari, a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 februarie 2018. (f.d. 228,229-237, vol. I)

Instanțele de judecată au constatat că din conținutul ordonanței de încetare a urmăririi penale din 10 august 2015 rezultă că Sergiu Botnari a luat cunoștință cu actele contestate la sfârșitul anului 2012. Totodată, prin cererea lui Sergiu Botnari din 02 decembrie 2015, adresată Inspecției de Stat în Construcții, se atestă că a cunoscut despre actele contestate precum și despre falsul comis în certificatul de urbanism nr. 81 din 18 septembrie 2009, eliberat de Primăria com. Stăuceni.

Sergiu Botnari și Ludmila Botnari au solicitat repunerea în termenul de contestare a actelor administrative, motivând că cu ordonanța de încetare a urmăririi penale din 10 august 2015 au luat cunoștință la 16 mai 2017. Instanțele de judecată au concluzionat că acest argument nu poate constitui temei pentru repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, deoarece s-a constatat că reclamanții au luat cunoștință cu actele contestate la sfârșitul anului 2012, iar Primăria com. Stăuceni nu a examinat cererea prealabilă depusă la 30 mai 2017 anume din motivul expirării termenului de prescripție.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 13 martie 2019 a admis recursul declarat de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2018, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. (f.d. 259-268, vol. I)

Instanța de recurs a menționat că cererea privind anularea unui act administrativ poate fi respinsă din motivul tardivității cererii prelabile, doar în cazul în care organul emitent a invocat tardivitatea la faza prejudiciară, adică atunci când a fost sesizat de către petiționar.

La materialele cauzei lipsește un răspuns al Primăriei com. Stăuceni, prin care s-ar fi respins cererea prealabilă din motivul omiterii de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari a termenului de contestare a actului administrativ.

Totodată, instanța de recurs a constatat că autoritatea pârâtă a ignorat cererea prealabilă depusă de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari și nu a examinat-o, respectiv neinvocând nici netemeinicia, nici tardivitatea acesteia.

Finalmente instanța de recurs a notat că deoarece Primăria com. Stăuceni a neglijat cererea prealabilă și nu a respins-o pe motivul tardivității la faza prejudiciară, nu poate în procesul judiciar invoca omiterea termenului de 30 zile în care poate fi depusă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020 în proces s-a atras persoana terță Societatea cu Răspundere Limitată „Alir-Comerț”. (f.d. 158, vol. II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 07 octombrie 2020 a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 02 februarie 2018, a emis o decizie nouă prin care a respins cererea privind repunerea în termen a acțiunii ca neîntemeiată, a declarat inadmisibilă acțiunea lui Sergiu Botnari și Ludmillei Botnari împotriva Iuliei Guțu, Primăriei com. Stăuceni, Ministerului Economiei și Infrastructurii Drumurilor, persoane terțe Agenția pentru Supraveghere Tehnică, Valeriu Cazacioc și SRL „Alir-Comerț” cu privire la anularea actelor administrative și demolarea construcției. (f.d. 161,162-175, vol.II)

Instanța de apel a concluzionat că atât la depunerea cererii prealabile, cât și la depunerea acțiunii, Sergiu Botnari și Ludmila Botnari nu au respectat termenul de prescripție, contestând actele administrative peste 7 ani din momentul aflării despre existența lor și că Sergiu Botnari și Ludmila Botnari nu au prezentat careva probe, ce ar confirma omiterea din motive întemeiate a termenului de depunere a acțiunii, astfel respingând cererea privind repunerea în termen a acțiunii, ca neîntemeiată, iar acțiunea declarând-o ca inadmisibilă.

Cu referire la pretenția lui Sergiu Botnari și a Ludmillei Botnari privind demolarea construcției, instanța de apel a concluzionat că și aceasta este depusă cu omiterea termenului de prescripție, motivând că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere dreptul încălcat, pe calea înaintării unei acțiuni în instanța de judecată, este de 3 ani. La caz, Sergiu Botnari și Ludmila Botnari din anul 2012 cunoșteau despre faptul edificării construcției cu eventuala încălcare a dreptului de vecinătate, însă au depus prezenta acțiune abia în 2017.

Instanța de apel a menționat că faptul depunerii plângerii penale nu întrerupe și nu suspendă termenul de prescripție, în condițiile în care temeiul demolării nu ține exclusiv de nulitatea actelor administrative permissive de construcție, ci de eventualul drept de vecinătate încălcat.

Împotriva deciziei instanței de apel la 29 decembrie 2020 a depus recurs Ludmila Botnari, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind anularea certificatului de urbanism, a autorizației pentru amplasarea obiectivului în zona de protecție a drumului nr. A 187-2009 din 02 noiembrie 2009 și demolarea construcției ridicată de către Iulia Guțu, situată în com. Stăuceni, str. xxxxx (f.d. 193-204, vol. II)

În motivarea recursului Ludmila Botnari a menționat că instanța de apel nu s-a expus integral și pe deplin asupra tuturor motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel, a neglijat constatările instanței de recurs și contrar deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 martie 2019 neîntemeiat a declarat acțiunea inadmisibilă.

Recurenta a susținut că atât ea, cât și Sergiu Botnari au aflat despre eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire încă în anul 2010, însă despre faptul falsificării lor au aflat abia în anul 2017, după finisarea anchetei penale. Astfel, nu au avut posibilitatea reală de a contesta mai devreme actele administrative pe motiv de fals în actul public, atât timp cât nu cunoșteau despre faptul că sunt falsificate. În acest context, Ludmila Botnari consideră că instanța de apel nici nu a intrat în esența pricinii examinate, ajungând la o deducție eronată privind tardivitatea acțiunii depuse în instanța de judecată.

Curtea Supremă de Justiție la 01 februarie 2021 a expediat în adresa intimaților pentru notificare copia recursului depus de Ludmila Botnari, cu explicarea dreptului de a depune referințe. (f.d. 15, vol. III)

La 22 februarie 2021 SRL „Alir-Comerț” a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Ludmila Botnari, solicitând ca recursul să fie declarat inadmisibil, deoarece însăși recurenta nu are certitudinea că instanța de apel a comis careva erori, care ar putea servi drept temei plauzibil de casare a hotărârii adoptate. Mai mult, din analiza cererii de recurs se atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat probele și constatat anumite circumstanțe ale cauzei.

Intimata a mai notat că recursul a fost depus cu omiterea termenului stabilit la art.245, alin. (1) din Codul administrativ. (f.d. 25-30, vol. III)

La 23 februarie 2021 depus referință la recursul înaintat de către Ludmila Botnari și intimata Iulia Guțu, care de asemenea a solicitat declararea acestuia inadmisibil ca fiind declarativ, superficial, neîntemeiat, fără putere de convingere, lipsit de consecință și suport juridic. (f.d. 33-39, vol. III)

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și referințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că acțiunea a fost depusă în instanță la 13 iulie 2017 în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258, alin. (3) din Codul administrativ legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu prevederile art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Din conținutul alin. (2), lit. d) al aceluiași articol rezultă că recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Astfel, prevederile art. 245 din Codul administrativ prevede expres că recursul se depune în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Din actele și lucrările cauzei rezultă cert că instanța de apel la 12 octombrie 2020 a expediat, cu aviz de recepție, în adresa lui Sergiu Botnari și Ludmillei Botnari copia dispozitivului deciziei din 07 octombrie 2020. (f.d. 176, vol. II) Notificarea a fost returnată instanței de apel cu inscripția „nereclamată”. (f.d 181, vol. II, verso)

La 07 decembrie 2020 Ludmila Botnari s-a adresat instanței de apel cu cerere, prin care a solicitat eliberarea deciziei motivate din data de 07 octombrie 2020. (f.d. 187,vol.II)

Potrivit recipisei anexate la fila dosarului 188, vol. II, rezultă că Ludmila Botnari a primit copia decizie motivate la data de 14 decembrie 2020.

La 29 decembrie 2020 Ludmila Botnari a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel din data de 07 octombrie 2020.

Prin referința depusă SRL „Alir-Comerț” a invocat că cererea de recurs este depusă cu omiterea termenului prevăzut la art. 245, alin. (1) din Codul administrativ, solicitând să fie declarată inadmisibilă.

Astfel, instanței de recurs îi revine obligația de a stabili de la ce dată începe a curge termenul de depunere a recursului pentru Ludmila Botnari în cazul în care aceasta nu a recepționat dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 07 octombrie 2020, iar scrisoarea cu notificarea deciziei fiind returnată instanței de apel.

În conformitate cu art. 97, alin. (1) din Codul administrativ notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Aliniatul 3, lit. c) al aceluiași articol prevede că autoritatea publică poate alege notificarea prin poștă cu scrisoare recomandată.

Conform art. 109 din Codul administrativ un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

În conformitate cu art. 103 din Codul administrativ dacă persoana care urmează a fi notificată nu este găsită în locuința sa, în spațiile sale de activitate sau într-o instituție comunitară în care locuiește, înscrisul poate fi notificat:

- a) în locuința acesteia – unui membru matur de familie, unei persoane care lucrează pentru familie sau unei persoane mature care locuiește permanent acolo;
- b) în spațiile de activitate ale acesteia – unei persoane angajate acolo;
- c) în instituția comunitară în care locuiește – conducătorului instituției sau unui reprezentant împuternicit în acest sens.

Conform art. 104, alin. (1) din Codul administrativ dacă notificarea nu poate fi efectuată conform art. 103, lit. a) sau b), înscrisul de notificat poate fi introdus într-o cutie poștală ce aparține locuinței sau spațiilor de activitate ale persoanei care urmează a fi notificată sau într-un dispozitiv asemănător pe care aceasta l-a instalat pentru recepționarea poștei și care în mod obișnuit este potrivit pentru o păstrare sigură. Persoana care efectuează notificarea menționează data notificării pe plicul înscrisului de notificat.

Totodată, din conținutul art. 105, alin. (1) și alin.(2) din Codul administrativ rezultă că dacă notificarea nu poate fi efectuată în locuința destinatarului în temeiul art. 103, lit. a) și b) sau prin introducerea înscrisului într-o cutie poștală ce aparține locuinței sau într-un dispozitiv asemănător pe care aceasta l-a instalat pentru recepționarea poștei și care în mod obișnuit este potrivit pentru o păstrare sigură prevăzut la art. 104, înscrisul care urmează a fi notificat poate fi depus la oficiul poștal în a cărui circumscripție se află locul notificării. Despre depunerea înscrisului la oficiul poștal se întocmește o înștiințare scrisă, care se atașează la ușa locuinței persoanei ce urmează a fi notificată. Înștiințarea trebuie să conțină data atașării, denumirea și adresa oficiului poștal la care se depune înscrisul de notificat, precum și date despre durata termenului de păstrare și începutul curgerii acestuia.

Aliniatul 3 al articolului 105 din Codul administrativ prevede că înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că dispoziții similare sunt prevăzute și la pct. 82 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale nr.1457 din 30 decembrie 2016 potrivit cărora trimerile

poștale (scrisori) cu mențiunea „Predarea în mână proprie”, „Citație” sau „Înștiințare”, se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală.

Avizul de sosire potrivit pct.2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 este un formular, prin care destinatarul trimiterii poștale este invitat să se prezinte la oficiul poștal pentru a o ridica.

Din materialele dosarului și potrivit informației publice plasate pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track & Trace)” [<https://www.posta.md/ro/tracking?id=DS8000224639AS>] rezultă că „livrarea a fost nereușită”, deoarece la 19 octombrie 2020 destinatarii lipseau, însă factorul poștal a informat despre posibilitatea primirii trimiterii poștale.

Astfel, la caz, se atestă că la 19 octombrie 2020 factorul poștal s-a deplasat la adresa indicată în trimiterea poștală pentru înmânare, însă la momentul distribuirii Sergiu Botnari și Ludmila Botnari lipseau, fiind lăsat aviz de sosire pentru a se prezenta la oficiul poștal și a ridica trimiterea poștală, care prin prisma pct. 101 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 se păstrează în unitatea poștală, în așteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice, din ziua următoare zilei de sosire a acestora în oficiul poștal de destinație.

La 03 noiembrie 2020 scrisoarea adresată lui Sergiu Botnari și Ludmillei Botnari a fost returnată instanței de apel cu mențiunea „nereclamat”.

Instanța de recurs reține că în contextul în care notificarea a fost returnată instanței de apel, deoarece nu a fost reclamată, urmează a fi aplicate prevederile aliniatului 3 al articolului 105 din Codul administrativ, potrivit cărora înscrisul se consideră notificat odată cu atașarea înștiințării scrise.

În speță, s-a constatat că Sergiu Botnari și Ludmila Botnari nu au recepționat trimiterea poștală și nu s-au prezentat la oficiul poștal pentru a ridica trimiterea poștală, deși la data de 19 octombrie 2020 au fost înștiințați despre faptul că au de primit o scrisoare recomandată.

În urma celor relatate completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că decizia instanței de apel se consideră notificată recurentei la data de 19 octombrie 2020.

Prin urmare, termenul de 30 de zile de depunere a recursului pentru Ludmila Botnari a început a curge de la 20 octombrie 2020, ziua imediat următoare de la data atașării înștiințării scrise, prin care destinatarii notificării au fost invitați să se prezinte la oficiul poștal pentru a ridica trimiterea poștală (scrisoarea) și a expirat la data de 18 noiembrie 2020.

Contrar dispozițiilor legale precitate, Ludmila Botnari a înregistrat la 29 decembrie 2020, la Curtea de Apel Chișinău, recursul motivat împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În atare circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Ludmila Botnari împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost depus cu depășirea termenului de 30 de zile, fapt invocat și de SRL „Alir-Comerț”.

Faptul că la 07 decembrie 2020 Ludmila Botnari s-a adresat instanței de apel cu cerere, prin care a solicitat eliberarea deciziei motivate din data de 07 octombrie 2020 și că această decizie i-a fost înmănată la data de 14 decembrie 2020 nu constituie temei

de a calcula termenul de depunere a recursului din această zi, aici fiind aplicabile prevederile art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, potrivit cărora participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

În speță, Ludmila Botnari nu a demonstrat buna-credință, ori la 19 octombrie 2020 a fost înștiințată despre necesitatea de a se prezenta la oficiul poștal pentru ridicarea corespondenței, nerecepționând notificarea instanței și exercitând dreptul de contestare mult prea târziu.

Astfel, instanța de recurs acceptă criticele formulate în referință de SRL „Alir-Comerț” și anume că Ludmila Botnari prin cererea din data de 07 decembrie 2020 dorește să restabilească termenul de contestare omis din motive nejustificate, ori materialele dosarului atestă că termenul de depunere a recursului a început a curge de la data atașării înștiințării privind necesitatea prezentării la oficiul poștal pentru ridicarea trimiterii poștale.

Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat în cauza Van Harn v. Germania (nr.7557/03 din 11 septembrie 2007) că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În concluzie completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că Ludmila Botnari a depus recursul cu omiterea termenului de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel și nu a înaintat argumente plauzibile în vederea omiterii acestui termen.

Colegiul notează că legiuitorul a instituit termen imperativ pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte. Deci, admiterea exercitării unei căi de atac în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

La caz, este notabil că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează, atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ, nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Imperioasă speței este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume, să garanteze securitatea juridică, fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu, care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la

elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu c. României, cauza Marckx c. Belgiei).

În această ordine de idei, corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs concluzionează că la depunerea recursului împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, Ludmila Botnari nu a respectat prevederile articolului 245, alin. (1) din Codul administrativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că Ludmila Botnari nu a respectat prevederile articolului, 245 alin. (1) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Ludmila Botnari împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 230, 245, 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Ludmila Botnari împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de către Sergiu Botnari și Ludmila Botnari împotriva Iuliei Guțu, Primăriei comunei Stăuceni, Ministerului Economiei și Infrastructurii, persoană terță Agenția pentru Supraveghere Tehnică, Valeriu Cazacioc și Societatea cu Răspundere Limitată „Alir-Comerț” cu privire la anularea actelor administrative și demolarea construcției, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat